

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

15 iunie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte –Toma Nadejda,

Judecători – Boico Victor, Diaconu Iurie,

examinând în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Polivenco Victor în numele inculpatului Gherman Alexandru, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 09 februarie 2022, în cauza penală în privința lui

Gherman Alexandru XXXXX.

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 09.11.2018 – 19.08.2019.

Instanța de apel: 19.09.2019 – 09.02.2022.

Instanța de recurs: 21.04.2022 – 15.06.2022.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Drochia, sediul Glodeni din 19 august 2019, Gherman Alexandru a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de articolele 42 alin. (5), 188 alin. (2) lit. b), c), d), e) și f) Cod penal și în baza acestei Legi, i s-a aplicat o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 8 ani (Cod penal redacția Veche).

În temeiul art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, a adăuga parțial la pedeapsa stabilită lui Gherman Alexandru pedeapsa neexecutată, aplicată prin sentința Judecătoriei Drochia din 02.12.2016 și i s-a stabilit definitiv pedeapsa sub formă de 10 ani închisoare.

Cererea înaintată de către Gherman Alexandru, în baza art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală, a fost respinsă ca neîntemeiată.

A fost admisă parțial acțiunea civilă înaintată de către Miculențeva Daria și s-a încasat de la Gherman Alexandru în beneficiul lui Miculențeva Daria prejudiciul moral în sumă de 10 000 lei.

Totodată, prin sentința Drochia, sediul Glodeni din 19 august 2019 au fost recunoscuți vinovați Ursachi Eduard și Vîsoțki Vladimir, însă în privința acestora nu a fost depus recurs ordinar.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a se pronunța în cauza dată, în sensul enunțat, prima instanță a

constatat că, *Gherman Alexandru, având intenția de a sustrage bunurile altor persoane fiind în înțelegere prealabilă cu cet. Vîsoțchi Vladislav, Hibovschi Veaceslav și Ursachi Eduard, le-a oferit ultimilor informații, sfaturi și indicații de a săvârși sustragerea a bunurilor altei persoane de la cet. Miculențeva Daria, situată în s. Șurii Noi, r-ul Drochia, unde ultimii în scopul realizării intenției lor inițiale, la 06.03.2016 aproximativ pe la orele 22:00 fiind în înțelegere prealabilă, adică Hibovschi Veaceslav cu Vîsoțchi Vladislav și Ursachi Eduard, mascați în cagule pe cap, au pătruns în gospodăria cet. Miculențeva Daria, amplasată în s. Șurii Noi, r-l Drochia și prin deteriorarea ușii au intrat în casă, au atacat-o, i-au pus în piept o armă amenințând-o cu moartea și i-au cerut bani și bijuterii din aur. Apoi în mod deschis i-au sustras victimei un lanț cu cruciuliță confecționate din aur la prețul de 5 000 lei, o pereche de cercei din aur la prețul de 5 000 lei, o pereche de cercei din aur cu piatră de culoare roșie de formă ovală la prețul de 2 000 lei, un inel din aur cu inscripția "спасу и сохрани" la prețul de 2 000 lei, un telefon mobil de model "Samsung", un telefon mobil de model "Alcatel" și bani în sumă de 2 800 lei, după care cu o funie au legat partea vătămată, astfel, a cauzat părții vătămate o pagubă materială considerabilă în sumă totală de 11 800 lei.*

Prima instanță a stabilit că, prin acțiunile sale intenționate, *Gherman Alexandru a comis infracțiunea prevăzută și sancționată de prevederile art. 42 alin.(5), 188 alin. (2) lit. b), c), d), e) și f) Cod penal - contribuirea în calitate de complice la tâlhărie, atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii însoțit de violență periculoasă pentru viața și sănătatea persoanei agresate ori de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, săvârșită de două sau mai multe persoane, mascate, prin pătrundere în locuință, cu aplicarea armei, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către:

- avocatul *Andrei Tudorica* în numele inculpatului *Ursachi Eduard*, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței în partea aplicării în privința inculpatului *Ursachi Eduard* a pedepsei definitive în formă de 15 ani închisoare și aplicarea unei pedepse mai blânde, cu admiterea integrală a cererii inculpatului *Ursachi Eduard* în baza art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală, cu reducerea pedepsei două zile de închisoare pentru o zi de arest preventive;

- avocatul *Ion Vangheli* în numele inculpatului *Vîsoțki Vladislav*, prin care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, cu achitarea lui *Vîsoțki Vladislav* pe capetele de condamnare;

- avocatul *Stanislav Grosu* în numele inculpatului *Gherman Alexandru*, prin care a solicitat casarea sentinței J, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie dispusă recalificarea infracțiunii imputate din art. 42 alin. (5), art. 188 alin. (2) Cod penal în prevederile art. 42 alin. (5), art. 186 Cod penal, cu

stabilirea pedepsei corespunzătoare;

- inculpatul Gherman Alexandru, prin care a solicitat casarea sentinței primei instanțe, cu reluarea cercetării judecătorești, audierea sa suplimentară și prezentarea probelor, cu emiterea unei decizii legale și întemeiate.

3.1 În conținutul cererii de apel depuse, avocatul Grosu Stanislav în numele inculpatului Gherman Alexandru a invocat că:

- instanța unilateral și neobiectiv a examinat cauza, în consecință greșit și neîntemeiat a ajuns la concluzia referitoare la vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 Cod penal, încălcând în acest sens setul de garanții stabilite pentru existența unui proces echitabil conform jurisprudenței CEDO;

- sentința nu a fost motivată, nu conține analiza probelor, care confirmă vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii, din punctul de vedere al pertinentei, concludenței și coroborării acestora între ele;

- Gherman Alexandru la comiterea infracțiunii incriminate a avut rolul de complice sub forma prestării de informații, la comiterea nemijlocită a infracțiunii ultimul nu a participat;

- în dosar nu există nici o probă care ar confirma faptul că Gherman Alexandru cunoștea despre faptul că Hibovschi Veaceslav intenționa să comită infracțiunea de tâlhărie și nu de furt, concluzia instanței în acest sens fiind bazată doar pe presupuneri;

- este evident că lui Gherman Alexandru nu-i poate fi incriminată comiterea infracțiunii de tâlhărie, ori este cert faptul că la comiterea infracțiunii din 06.03.2016, Hibovschi Veaceslav a acționat cu exces de autor, ori ultimul a comis acțiuni infracționale care nu au fost cuprinse de intenția lui Gherman Alexandru, acesta nefiind pasibil de răspundere penală pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) Cod penal;

- recunoașterea vinei și solicitarea de examinare a cauzei în procedură simplificată de către Hibovschi Veaceslav, nu poate fi invocată în cadrul examinării cauzei, cât și pusă la baza condamnării inculpatului Gherman Alexandru în comiterea infracțiunii de tâlhărie;

- partea apărării nu a avut posibilitatea de a audia cet. Hibovschi Veaceslav, nemijlocit în instanța de judecată sub jurământ, fapt care constituie o încălcare a dreptului la un proces echitabil prevăzut de art. 6 CEDO, ori învinuitul Gherman Alexandru nu a avut o posibilitate suficientă și adecvată de a contesta declarațiile coacuzatului Hibovschi Veaceslav, care putea constitui proba decisivă pentru condamnarea lui;

- de către acuzare a fost probat doar faptul furnizării informației de către Gherman Alexandru referitor la partea vătămată, însă probe concrete care ar demonstra intenția lui Gherman Alexandru de a comite infracțiunea de tâlhărie,

instanței de judecată nu au fost prezentate.

3.2 În conținutul cererii de apel depuse, inculpatul Gherman Alexandru a invocat că:

- sentința este neîntemeiată, toate probele și circumstanțele cauzei au fost unilateral examinate de către instanță, cu încălcarea atât a normelor procesual penale, cât și a drepturilor și libertăților inculpatului, și anume cu încălcarea dreptului la un proces echitabil, dreptului la apărare și principiul egalității părților;

- instanța de judecată nu a luat în considerație și nu a cercetat declarațiile sale prin prisma legalității, precum și nu a dat o apreciere juridică declarațiilor sale, prin care fapt i-a fost încălcat dreptul la apărare;

- instanța de judecată nu i-a oferit suficient timp pentru ca inculpatul să aibă posibilitatea să prezinte probe;

- la adoptarea sentinței, instanța intenționat nu a aplicat în privința inculpatului prevederile art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală;

- cuantumul prejudiciului moral încasat de instanță în sumă de 10 000 lei, este neîntemeiat, deoarece partea acuzării nu a prezentat nici o probă care ar confirma că inculpatul a cauzat vreun prejudiciu moral părții vătămate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 09 februarie 2022 au fost admise apelul avocatului Ion Vangheli în numele inculpatului Vîsoțki Vladislav, apelul avocatului Stanislav Grosu în numele inculpatului Gherman Alexandru și apelul inculpatului Gherman Alexandru, apelul avocatului Andrei Tudorica în numele inculpatului Ursachi Eduard și apelul inculpatului Vîsoțki Vladislav, a fost casată parțial sentința în latura penală, inclusiv din alte motive decât cele invocate, cu pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

Gherman Alexandru, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de articolele 42 alin. (5), 188 alin. (2) lit. b), c), d) e), f) Cod penal, i-a fost aplicată pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 8 (opt) ani.

În temeiul art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i s-a adăugat parțial la pedeapsa stabilită lui Gherman Alexandru pedeapsa neexecutată, aplicată prin sentința Judecătoreiei Drochia din 02.12.2016 și i s-a stabilit definitiv pedeapsa sub formă de 10 (zece) ani închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

S-a admis cererea lui Gherman Alexandru privind constatarea faptului deținerii în condiții de detenție care, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, afectează drepturile condamnatului garantate de art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

S-a constatat faptul că, Gherman Alexandru a fost deținut în condiții de

detenție care, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, afectează drepturile condamnatului garantate de art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în total 40 (patruzeci) zile, în Penitenciarul nr. 17 Rezina, în perioada 28.03.2016 – 18.04.2016 și 21.04.2016 – 10.05.2016, în calitate de prevenit.

În condițiile art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală s-a redus pedeapsa condamnatului Gherman Alexandru cu 80 (optzeci) zile, pentru perioada de 40 (patruzeci) zile, în care condamnatul, în calitate de prevenit, s-a aflat în arest preventiv în Penitenciarul nr. 17 Rezina, cu calcularea a două zile de închisoare pentru o zi de arest preventiv.

În rest, în latura acțiunilor civile, în latura cheltuielilor judiciare și în latura corpurilor delictive, s-a menținut dispozițiile sentinței instanței de fond.

4.1 În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a constatat că, prima instanță, în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungând la concluzia corectă cu privire la prezența în acțiunile lui Gherman Alexandru a elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. art. 42 alin. (5), 188 alin. (2) lit. b), c), d), e) și f) Cod penal.

Instanța de apel a statuat că motivele invocate de avocatul Stanislav Grosu și de inculpatul Gherman Alexandru în apelurile declarate sunt nefondate, or, solicitarea de recalificare a acțiunilor ultimului nu conține careva temeiuri de fapt și de drept pentru admiterea acestuia în sensul declarat. Colegiul a considerat declarative, formale și lipsite de bază probantă alegațiile, precum că instanței nu i-au fost prezentate probe concrete care ar demonstra intenția lui Gherman Alexandru de a comite infracțiunea de tâlhărie.

Învederând prevederile articolelor art. 42 alin. (5), 45 alin. (1) Cod penal, instanța de apel a reținut că, „săvârșirea aceleiași fapte prevăzute de legea penală înseamnă că pentru toți participanții la activitatea infracțională comună există o componentă de infracțiune comună. Indivizibilitatea faptei este considerată ca reală, obiectivă, așa cum o prevede legea penală, și nu în funcție de încadrarea juridică pe care ar putea să o obțină ținându-se seama de diferiți participanți, încadrare ce depinde de vinovăție și care poate fi diferită de la participant la participant. Ca să existe participație, e necesar ca actele participanților să fie îndreptate împotriva aceluiași obiect juridic, iar fapta să se realizeze cel puțin în forma tentativei sau pregătirii de infracțiune. Fapta este una și aceeași pentru toți participanții. Ca atare, nu se poate considera că aceasta există în raport cu unii și nu există în raport cu alții, ori că pentru unii dintre ei fapta este consumată, iar pentru alții e în formă de tentativă”.

În decizie s-a menționat că, „în ședința instanței de apel martorul Hibovschi Veaceslav a relatat, că pe episodul Miculențeva Daria, Gherman a spus că lucrează la piață și are mulți bani. Actul infracțional a fost plănuțit în linii generale, Gherman le-a descris localizarea, pe unde să intre și faptul că partea vătămăată este singură. După care au ieșit din casa doamnei și s-au deplasat cu mașina în satul unde locuia Gherman. O parte din bani i s-a dat lui Ursachi pentru combustibil, iar restul s-a împărțit între toți patru – Gherman, Ursachi, Vîsoțki și el”.

Instanța de apel a stabilit că, din declarațiile inculpatului Gherman Alexandru reiese, că Veaceslav i-a propus să arate o casă unde locuiește o persoană de una singură și are bani și după aceasta să intre în casă și cu forța să ia banii. Atunci el s-a deplasat pe jos înspre casa care a arătat unde locuiește persoana dată, care are la ea bani, locuiește de una singură și era în vârstă.

Astfel, din declarațiile martorului Hibovschi Veaceslav, precum și din însăși declarațiile inculpatului Gherman Alexandru, toate raportate la analiza doctrinară, instanța a stabilit, în afara oricărui dubiu, că Gherman Alexandru a avut previziunea acțiunilor tâlhărești care urmau a fi executate de Hibovschi Veaceslav împreună cu ceilalți inculpați, precum și a urmărilor periculoase a acestora, înțelegând că astfel se alătură acestor acțiuni.

Instanța de apel a menționat că „acest fapt reiese din maniera în care a fost furnizată informația de către Gherman Alexandru, ultimul punând accent anume pe faptul că partea vătămăată locuiește de una singură și este în vârstă, factori ce facilitează anume comiterea cât mai lesne a infracțiunii de tâlhărie, și combat astfel argumentul apărării, precum că Gherman Alexandru a considerat că inculpații vor comite doar infracțiunea de furt. Or, specificul infracțiunii de furt este comiterea acesteia pe ascuns, când făptuitorul nu este observat de nimeni, astfel în această ipoteză ar fi de prisos informația complicelui privind faptul că partea vătămăată locuiește de una singură și este în vârstă, ceea ce confirmă incontestabil că inculpatul Gherman Alexandru a prevăzut că ceilalți participanți la infracțiune vor ataca partea vătămăată care locuiește de una singură și în mod forțat îi vor lua banii. Cu atât mai mult, că inculpatul Gherman Alexandru la fel a dorit și a acceptat să se producă urmările prevăzute, având în vedere că după comiterea atacului tâlhăresc, inculpații s-au deplasat cu mașina în satul unde locuia Gherman. O parte din bani i s-a dat lui Ursachi pentru combustibil, iar restul s-a împărțit între toți patru – Gherman, Ursachi, Vîsoțki și Hibovschi. Astfel, inculpatul Gherman Alexandru la fel a beneficiat în urma săvârșirii infracțiunii la care acesta a participat în calitate de complice”.

S-a stabilit că în ședința instanței de apel inculpatul Gherman Alexandru a depus cerere, în care a indicat că recunoaște pe deplin vinovăția și se căiește de cele comise, solicitând aplicarea în privința sa a prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală și art. 90¹ Cod penal.

Instanța de apel a statuat că cererea inculpatului privind aplicarea în

privința sa a prevederilor 364¹ Cod de procedură penală, denotă că inculpatul recunoaște învinuirea adusă lui așa cum este reținută în rechizitoriu, adică săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. art. 42 alin. (5), 188 alin. (2) lit. b), c), d) e), f) Cod penal, din care considerente instanța a respins solicitarea apelului privind calificarea acțiunilor lui Gherman Alexandru în baza art. 42 alin. (5), 186 alin. (2) Cod penal.

S-a considerat neîntemeiată și cerința privind aplicarea la caz a prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală în privința lui Gherman Alexandru, deoarece prevederile date nu sunt aplicabile la etapa examinării cauzei în instanța de apel, judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală putând a fi inițiată doar la cererea inculpatului, depusă până la începerea cercetării judecătorești în instanța de fond, fapt ce nu a avut loc.

Totodată, instanța de apel a considerat sentința legală și întemeiată și în latura aplicării pedepsei inculpatului Gherman Alexandru, urmând a fi respinsă și cererea inculpatului privind aplicarea în privința sa a prevederilor art. 90¹ Cod penal.

Instanța de apel a menționat că, prima instanță, la stabilirea pedepsei inculpatului Gherman Alexandru, a ținut cont pe deplin de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale și în raport cu circumstanțele concrete ale cauzei date și personalitatea inculpatului, corect a ajuns la concluzia de a-i stabili acestuia o pedeapsă sub formă de închisoare, cu executare în penitenciar, pedeapsa fiind echitabilă și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a Codului penal.

Ținând cont de circumstanțele cauzei, gravitatea infracțiunii comise, care potrivit art. 16 Cod penal este din categoria celor grave, conduita inculpatului după consumarea infracțiunii, condamnarea anterioară pentru acțiuni similare, instanța de apel a conchis că, prima instanță justificat a ajuns la concluzia că, corectarea și reeducarea inculpatului, precum și restabilirea echității sociale este posibilă doar cu izolarea acestuia de societate, stabilind o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 10 ani.

Privitor la cerințele invocate de apelant, instanța a stabilit că, o condiție prevăzută expres în alin. (1) art. 90¹ Cod penal constituie concluzia instanței că nu este rațional ca inculpatul să execute întreaga pedeapsă cu închisoare.

Instanța de apel a constatat că Gherman Alexandru nu este la prima încălcare a legii penale, anterior prin Sentința Judecătorei Drochia din 02.12.2016, a fost condamnat în baza art. 290 alin. (1) Cod penal, la o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 6 ani 8 luni în penitenciar de tip semiînchis, pedeapsă care, conform prevederilor art. 84 alin. (4) Cod penal, a fost cumulată la pedeapsa stabilită în prezenta cauză. La momentul săvârșirii

infracțiunii în cauză, în martie 2016, inculpatul se afla în stare de recidivă, iar prima instanță a ținut cont și de prevederile art. 34, 82 Cod penal.

Instanța de apel a observat că inculpatul a dat dovadă de un comportament infracțional sistematic, iar scopul pedepsei penale va putea fi asigurat cu instituirea față de Gherman Alexandru a unei pedepse privative și cu executare, or, în atare măsură, răul neîndreptățit ar putea deveni cronic.

Instanța de apel a concluzionat că, comiterea anterioară de infracțiuni, pentru care inculpatul la fel a fost condamnat, zădărnicește conceperea ideii că inculpatul poate păși pe calea corectării în condițiile suspendării parțiale a pedepsei închisorii aplicată prin sentința instanței de fond. Astfel, instanța de apel a apreciat că modalitatea de executare aleasă în privința inculpatului Gherman Alexandru, este în acord cu principiul proporționalității, ținând cont de fapta comisă și urmările produse, precum și existența unor precedente de conflict cu legea penală.

Instanța a considerat necesar și oportun de a admite solicitarea inculpatului Gherman Alexandru privind aplicarea în privința sa a prevederilor art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală. În motivarea acestei soluții, instanța de apel a menționat următoarele:

„... inculpatul Gherman Alexandru, în plângerea înaintată a invocat aflarea lui pe parcursul unei perioade îndelungate de timp, în mai multe celule din Penitenciarul nr. 17 Rezina, care erau supraaglomerate și care nu dispuneau de spațiul de 4 m² care e necesar să revină fiecărui condamnat.

Potrivit raportului administrației Penitenciarului nr. 11 Bălți, se consideră că Gherman Alexandru s-a aflat în condiții de detenție acceptabile și care corespund minimului de detenție necesar conform condițiilor izolatorului de urmărire penală.

Astfel, potrivit raportului administrației Penitenciarului nr. 11 Bălți, Gherman Alexandru a fost deținut în detenție, în perioada de timp: → 14.09.2016 și până în prezent.

Așadar, Gherman Alexandru este deținut în Penitenciarul nr. 11 Bălți, conform încheierii Judecătoriei Drochia sediul Glodeni din 12.11.2018, pentru examinarea cauzei penale în privința ultimului, pînă la finalizarea examinării în fond.

Astfel, Gherman Alexandru a fost condamnat prin sentința Judecătoriei Soroca din 19.05.2016, în baza art. 188 alin. (2) lit. b), c), d), e) și f) Cod penal, la închisoare pe un termen de 6 ani 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Tot el, este condamnat prin sentința Judecătoriei Drochia din 02.12.2016, în baza art. 290 alin. (1) Cod penal, la 2 ani închisoare.

Totodată, în temeiul art. 84 alin. (4) Cod penal, prin cumulul parțial de sentințe, s-a adăugat partea neexecutată a sentinței Judecătoriei Soroca din 19.05.2016, definitiv la 6 ani 8 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Prin încheierea Judecătoriei Soroca din 24.03.2016, față de Gherman Alexandru, a

fost aplicată măsura preventivă – arestul preventiv, pe un termen de 30 zile, care a început a curge din data reținerii, adică din data de 21 martie 2016, prelungită ulterior.

Colegiul penal ține să menționeze că, calitatea de prevenit a inculpatului Gherman Alexandru constituie perioada din data de 21.03.2016, în care s-a aflat în detenție în baza mandatului de arest, până la 19.05.2016, data pronunțării Sentinței de condamnare din 19.05.2016.

Astfel, inculpatul Gherman Alexandru s-a deținut în calitate de prevenit în Penitenciarul nr.17 Rezina în perioadele 28.03.2016 – 18.04.2016 și 21.04.2016 – 10.05.2016. Însă, perioada 21.03.2016 – 28.03.2016, 18.04.2016 – 21.04.2016 și 10.05.2016 – 19.05.2016, inculpatul a fost deținut în izolatorul de detenție a Inspectoratului de Poliție Soroca.

În acest context, se constată că, inculpatul a fost deținut în instituția penitenciară, având calitatea de prevenit 40 zile”.

Studiind rapoartele prezentate de către Penitenciarul nr. 11 Bălți, instanța de apel a stabilit că, informația cu privire la suprafața celulelor în care a fost deținut Gherman Alexandru, se referă la o suprafață totală calculată, fără excluderea mobilierului sau anexelor sanitare.

Instanța a constatat că Gherman Alexandru a fost deținut, în celule în care dispunea de mai puțin de 3 m², ceea ce evident, este sub minimul acceptabil. Astfel, instanța a considerat că, dificultățile cu care s-a confruntat inculpatul pe parcursul detenției în perioadele indicate, au depășit nivelul inevitabil de suferință inerent detenției și au atins pragul de severitate contrar articolului 3 din Convenție, aceste condiții fiind suficiente pentru constatarea încălcărilor admise în penitenciarul vizat.

Învederând concluziile raportului Consiliul pentru Prevenirea Torturii privind vizita preventivă efectuată la Penitenciarul nr.11 Bălți, la 31 octombrie 2017 și în Penitenciarul nr. 17 Rezina la 23.08.2017, concluziile raportului Consiliului pentru Prevenirea Torturii (pentru anul 2017) și prevederile art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală, instanța de apel a constatat că inculpatul Gherman Alexandru s-a aflat în condiții de detenție provizorie contrare prevederilor art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale în perioada de timp 28.03.2016 – 18.04.2016 și 21.04.2016 – 10.05.2016, în total deținându-se în stare de arest preventiv în Penitenciarul nr. 17 Rezina pe parcursul a 40 zile.

Având în vedere că s-au adeverit alegațiile petenților privind condițiile inumane de detenție, luând în considerație totalitatea efectelor cumulative ale condițiilor generale raportate la caracteristicile individuale ale inculpatului, precum și intensitatea, gravitatea și durata încălcării, ținând cont de principiile proporționalității și echității, instanța de apel a considerat necesar, oportun și rezonabil de a calcula 2 zile de închisoare pentru o zi de arest preventiv.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Polivenco Victor în numele inculpatului Gherman Alexandru, prin care invocând incidența *pct. 6), 8) și 12)* a dispozițiilor alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, solicită admiterea recursului, casarea deciziei, cu remiterea cauzei la rejudecare în alt complet de judecată.

5.1 În susținerea recursului, avocatul Polivenco Victor invocă următoarele:

- instanța de apel neîntemeiat a respins argumentele din apel, sub aspectul neparticipării inculpatului Gherman A. la infracțiunea de tâlhărie.

În motivarea acestui argument, recurentul a menționat că, partea vătămată Miculențeva Daria, a declarat că l-a văzut pe Gherman Alexandru în casa sa și ultimul nu a aplicat careva lovituri acesteia. Faptul că Gherman Alexandru nu a participat la acțiunea de tâlhărie este confirmat și prin declarațiile martorului Hibovschi Veaceslav care, fiind audiat ca martor, a relatat că în ograda părții vătămate Miculențeva Daria a fost cu Ursachi și Vîsotki. Prin urmare, se atestă că inculpatul Gherman Alexandru nu a exprimat acordul de a participa la infracțiune de tâlhărie și în acțiunile acestuia lipsește latura subiectivă a componenței de infracțiune prevăzute de art. 188 Cod penal;

- după reluarea cercetării judecătorești în instanța de apel, nu a fost identificate probe ce ar demonstra intenția lui Gherman Alexandru de a comite infracțiunea de jaf în privința părții vătămate Miculențeva Daria;

- instanța de apel nu a indicat care acțiuni sunt reținute ca fiind comise de către Gherman Alexandru , or din probele cercetate, nu se desprinde complicitate lui Gherman Alexandru la comiterea atacului cu scop de sustragere.

6. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹⁾ Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, care pledează pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Potrivit practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi erori de drept

formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Potrivit recursului declarat de către avocat, autorul își întemeiază criticile, prin prisma temeiurilor de casare prevăzute la pct. 6), 8) și 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, și anume, în sensul că *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; nu au fost întrunite elementele infracțiunii și faptei săvârșite și s-a dat o încadrare juridică greșită.*

Reieșind din esența argumentelor expuse în cererea de recurs, Colegiul penal constată că în esență, avocatul Polivenco Victor și-a exprimat dezacordul cu soluția instanțelor de fond în partea încadrării juridice a faptei săvârșite de inculpatul Gherman Alexandru.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că motivele – temeiurile de recurs invocate de recurent nu s-au confirmat în instanța de recurs ordinar, argumentând în acest context următoarele.

Astfel, ce ține de temeiul de recurs indicat de recurent, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că „instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței” Colegiul penal constată că nu este incident în speță, dat fiind faptul că, instanța de apel, la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală, și prin hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor relevante, invocate în apelul declarat în numele inculpatului Gherman Alexandru, întemeindu-și soluția în baza probelor cercetate de prima instanță, verificate și apreciate corect și de instanța de apel prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, descrise și analizate în decizia sa, iar decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care își întemeiază soluția de menținere a sentinței primei instanțe, în partea recunoașterii vinovăției lui Gherman Alexandru de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (5), 188 alin. (2) lit. b), c), d), e), f) Cod penal.

La fel, temeiul indicat și prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) și 12) Cod de procedură penală, în sensul că *nu au fost întrunite elementele infracțiunii*, iar *faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită* și motivele în susținerea acestui temei, Colegiul penal a conchis că nu pot fi acceptate, or, aceste motive au fost obiect de dispută atât în cadrul primei instanțe cât și în cadrul instanței de apel, asupra cărora s-au formulat și s-au punctat minuțios și veridic răspunsurile asupra tuturor alegațiilor recurentului în sentința adoptată (f.d. 223-240, Vol. XIX) și în decizia adoptată (f.d. 17-57, Vol. XXII), pe care Colegiul penal le însușește, ce este conform practicii CtEDO.

Totodată, Colegiul penal atestă că avocatul Polivenco Victor în numele inculpatului Gherman Alexandru își exprimă și dezacordul cu aprecierea probelor înfăptuită de către instanța de apel, abordând o proprie apreciere. Însă, Colegiul penal reiterează că motivele de reapreciere a probelor nu se conțin în temeiurile prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, și astfel nu pot fi considerate ca motiv sub aspectul casării ca fiind ilegală a hotărârii contestate.

Colegiul penal consideră că toate probele prezentate au primit o apreciere corectă, nefiind atestată o discrepanță vădită între conținutul probei și reținerile instanței, pentru a constitui o eroare în sensul casării deciziei atacate, iar concluziile făcute de instanța de apel rezultă din probele acumulate și apreciate corespunzător, așa cum este indicat la pct. 4.1 din prezenta decizie.

Instanța de recurs, nu acceptă argumentul recurentului precum că *din probele cercetate, nu se desprinde complicitatea lui Gherman Alexandru la comiterea atacului cu scop de sustragere*, pe motiv că este nefondat, or, instanța de apel just și întemeiat a reținut că la caz, vinovăția lui Gherman Alexandru de complicitate la tâlhărie a fost confirmată prin declarațiile martorului Hibovschi Veaceslav, din declarațiile inculpatului Gherman Alexandru și din cererea ultimului depusă în instanța de apel în temeiul art. 364¹ Cod de procedură penală.

Astfel, Colegiul penal conchide că temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale pe aspectele contestate nu se identifică, pe care în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile, le acceptă și le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România din 16.02.2010*, statuează că art. 6 §1 din CEDO, *deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.*

În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent, ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursul ordinar declarat este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Polivenco Victor în numele inculpatului Gherman Alexandru, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 09 februarie 2022, în cauza penală în privința lui *Gherman Alexandru XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată este pronunțată la **04 august 2022**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Boico Victor

Diaconu Iurie